

LXXIX.

Udkast til Lov

angaaende

at Charlottenlund Skov skal henregnes til de offentlige Lysthaver.

(Forelagt Folkethinget den 3die Decbr.)

Charlottenlund Skov bliver, fra 1ste April 1854 at regne, at henføre til de i Loven om Slotshaverne af 12te Marts 1852 ommeldte offentlige Lysthaver, og de om disse i bemeldte Lov givne Bestemmelser blive saaledes fra det nævnte Tidspunct ligeledes at anvende paa fornævnte Skov.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Da Finansministeriet, i Overensstemmelse med et af Domainedirectoratet for samme fremfat Forslag, formeente, at Charlottenlund Skov efter sin Beliggenhed og Benyttelse nærmest maa betragtes som en Lystskov, og at det derfor vil være rettest, at den udgaaer fra Forstvesenet og underlægges Landskabsgartneriet og saaledes stilles under samme Forhold som de i Loven af 12te Marts 1852 omhandlede offentlige Lysthaver eller Lystskove, nedlagde det herom en allerunderdanigst Forestilling, hvor efter fornævnte Ministerium ved allerhøieste Resolution af 3die Juni 1853 blev bemyndiget til at indlede Correspondence med Indenrigsministeriet om, at Charlottenlund Skov udgaaer fra Forstvesenet og henlægges under Landskabsgartneriet, og at Skoven med Slottet og øvrige Tilhørende da ogsaa, istedetfor som nu at fortæere under Domainebestyrelsen, overgaaer under sidstnævnte Ministeriums Overbestyrelse, hvorunder de andre Lysthaver og Lystskove fortæere.

Under den derefter mellem Finansministeriet og Indenrigsministeriet stedfundne Correspondence om denne Sag har sidstnævnte Ministerium fuldkommen maattet erkende Hensigtsmæssigheden af at bemeldte Forandring foregaaer, og det opførte derfor Udgifterne ved Charlottenlund Slot og Skov i sit Budgetforslag for de kongelige Bygninger for Finantsaaret 1854—55, ligesom og de deraf faldende Indtagter paa Contoer over „adskillige Indtagter“ under Indenrigsministeriet.

Det af Folkethinget til Behandlingen af Finantslovudkastet for bemeldte Finantslov nedfatte Udvalg fraraadede imidlertid Thinget at gaae ind paa denne Omordning af Forholdene i Henseende til Skoven som stridende mod Loven af 12te Marts 1852, der ikke indbefatter denne Skov blandt de offentlige Lysthaver, og det indstillede derfor blandt andet, at den atter tilbageføres under Domainerne. Under Finantslovudkastets 2den Behandling i Folkethinget blev det fra Udvalgets Side udtalt, at denne Indstilling fornemmeligen grunder sig derpaa, at det ikke kan ansees for en rigtig Form at besvirke saadanne Forandringer, som de her foreslaaede, gennem Finantsloven, men at dertil behøves en særskilt Lov. Da denne Indstilling af Udvalget ved bemeldte Behandling af Udkastet blev vedtagen af Folkethinget, er paa Grund heraf det nærværende Lovudkast udarbejdet.